

TITTAMARI
MARTTINEN

ELSAN JA EETUN TÄHDEN- LENNOT

 SAGA
EGMONT

Tittamari Marttinen

Elsan ja Eetun tähdenlennot

SAGA Egmont

Elsan ja Eetun tähdenlennot

Cover image: Shutterstock

Copyright © 2001, 2021 Tittamari Marttinen and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788728046708

1st ebook edition

Format: EPUB 2.0

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.sagaegmont.com

Saga is a subsidiary of Egmont. Egmont is Denmark's largest media company and fully owned by the Egmont Foundation, which donates almost 13,4 million euros annually to children in difficult circumstances.

1. Lumiukot Vauhdissa

Elsan tukka on huurteessa. Eetun nenä on jäässä. Pakkanen nipistelee Elsan poskia ja puree Eetun korvia. Mutta kumpikaan ei malta palata sisään. On pakko hytistä parvekkeella pelkissä sisävaatteissa.

- Joko riittää? isä kysyy.

- Ei! Elsa huutaa ja pyytää isää sytyttämään uuden tähtisadetikun.

- Me olemme katselleet jo kaksikymmentäkaksi tähteä, isä yrittää.

- Vielä yksi! Eetu sanoo.

- Tai kaksi, Elsa jatkaa.

Tähtisadetta ei väsy katselemaan. Joka kerta Elsa toivoo, ettei tikku sammukaan. Miksei se voi rätistä ja kipinöidä ikuisesti? Isä vaatii jo päästä sisälle.

- Vielä yksi, Elsa pyytää.

- Tai kaksi, Eetu kuiskaa.

Isä huokaisee ja sytyttää kaksi tikkua. Elsa saa toisen ja Eetu toisen. Elsa heittää omansa kaarella parvekkeen kaiteen yli lumihankeen.

- Tähdenlento! Eetu hihkuu ja heittää tikkunsa Elsan tikun perään.

- Ja nyt saa toivoa, Elsa sanoo.

- Mitä sinä toivoit? Eetu kysyy.

- Ei sitä saa paljastaa, Elsa ilmoittaa.

- Sitten se on yllätys, Eetu päättelee. - Minä toivon samaa kuin sinä.

He palaavat vastahakoisesti isän perässä sisälle.

- Sytytetään illalla vielä pari tähteä, Elsa pyytää.

Onneksi he saivat jouluna niin paljon tähtisadetikkuja, että niitä riittää viikkokausiksi.

- Mitäs nyt keksitään? Elsa kysyy Eetulta.

- Hypätään haalareihin ja mennään ulos, Eetu ehdottaa.

- Loistoidea! Aioin itse ehdottaa samaa!

Elsa vetää talvisaappaita jalkaan.

- Minnekäs te olette menossa? äiti kysyy pettyneenä. - Minä ajattelin, että maistellaan laskiaispullia ja vietetään kodikasta kynttiläiltaa.

- Mäkeeeeen! Elsa ja Eetu huutavat kilpaa ja haalivat mukaansa pahvinpalasia ja isoja muovipusseja. Heidän täytyy testata, mikä niistä luistaa parhaiten, kun rattikelkka on kerran rikki.

Elsa vetää nopeasti vanhan pipon päähänsä.

- Elsa, kai sinä laitat uuden hattusi, äiti huomauttaa. - Muuten sinulta paleltuvat korvat!

Elsa vetää pipon syyllisenä päästään ja ottaa pöydältä upouuden tähtilakkinsa. Äiti on tehnyt sen hänelle jollain huovutuskurssilla. Elsa vilkaisee ulos ikkunasta. Onneksi on jo hämärää. Kukaan ei varmaan huomaa, millainen lakki hänellä on. Kai se lämmittää korvia, mutta miksi siinä pitää olla paljon pitempiä sakaroita kuin oikeassa tähdessä?

He ampansevat matkaan. Vanhat lumiukot roikottavat pihalla uupuneina jäseniään. Yhdeltä on lentänyt nenä hankeen. Eetu tahtosi pysähtyä pyörittämään uusia palloja, mutta Elsa vetää häntä perässään kohti mäkeä.

Siellä on valtavat määrät ihmisiä! Suorastaan ruuhkaa! Ja mäki on aivan jäässä! Elsa ja Eetu ryntäävät innoissaan jonoon. Heidän edellään on vaikka kuinka paljon tuttuja. Kaikki kääntyvät katsomaan heitä ja toivottavat kilpaa liukasta laskiaista.

Eetu heittäytyy omalla vuorollaan mäkeen. Elsa tarraa samaan pahvinpalaseen, ja sitten mentiin. He kierivät mäessä kuperkeikkoja. Äkkiä he ovat jäisen hyppyrin harjalla ja sinkoutuvat keskelle lumista pensasta.

- Apua, minulla on lunta housuissa! Elsa valittaa.

- Sinulla on takamuksessa reikä, Eetu huomaa.

Pensas on repäissyt Elsan haalariin ison irtistysaukon. Se ei kauan harmita Elsaa, sillä mäessä saa aivan huikeat vauhdit!

Nyt Eetun muovipussi lentää kuin raketti. Elsa huutelee jotain, mutta veli ei kuule. Hän ei edes näe Elsaa vaan pelkän huitovan pisteen. Mutta piste vyöryy häntä kohti ja muuttuu yhä punaisemmaksi ja nauravammaksi. Tähtilakin sakarat vipattavat kuin antennit. Elsa hurauttaa ohi vauhdikkaasti kuin hänellä olisi moottori pakaroissaan.

Eetu kapuaa mäkeä ylös. Liukkaimman kohdan yli hän pääsee vain konttaamalla. Kivaa! Samalla voi leikkiä vuorikiipeilijää ja kuvitella olevansa saapumaisillaan Himalajan huipulle.

Hups! Eetun jalka uppoaa syvälle lumeen. Kun hän vetää jalan esiin, siinä törröttää vain reikäinen villasukka. Eetu tähyää hangen sisään. Syvällä aukon pohjalla hämmöittää hänen huopatossunsa. Miten ihmeessä hän saa sen takaisin?

- Tähän tarvitaan onki ja kunnon syötti, Elsa hihittää ja alkaa neuvoa: - Työnnä jalka takaisin hankeen ja tossuun. Pidä varpaillasi kiinni tossusta samalla kun hinaat jalkaa ylöspäin!

Oiva neuvo. Eetu onnistuu saamaan tossunsa takaisin. Huojentuneena hän heittäytyy uuteen liukuun. Vatsanpohjaa vihloo ihanasti! Mutta äkkiä Elsan tähtihattu keikkuu taas hänen edellään! Se pahvinpalanen on sittenkin nopeampi kuin muovikassi!

Elsa liittää hyppyristä huikean pitkälle.

Pahvinpala muuttuu lentäväksi matoksi, joka kiidättää häntä eteenpäin. Pitkän ajan kuluttua hän tömähtää hankeen.

- Sinä olet pyrstötähti, Eetu sanoo.

- Lensit suoraan pyrstöllesi.

Tyylipisteitä viisi.

Eetu kiipeää mäen huipulle ja lähtee matkaan.

Hyppyrin harjalla hän kuvittelee olevansa oikea mäkikotka. Hän kiittää uljaasti eteenpäin. Hiutaleet tupruavat kuin lumisuihkulähteessä.

- Yhdeksän tyylipistettä, Elsa kehuu.

Sitten he laskevat yhdessä ja kieppuvat ilmassa kuin meteoriitit.

- Eetu hei, Elsa huohottaa ja ravistelee lumista lakkiaan. - Mistä tuo musiikki kuuluu?

He pysähtyvät kuuntelemaan.

- Luistinradan suunnalta, Eetu toteaa.

- Onko siellä sirkus? Elsa ihmettelee.

- Ei talvella ole sirkusta, Eetu arvelee. - Norsut liukastelisivat jäällä.

- Paitsi jos niillä on luistimet jalassa, hän hihittää.

- Luistimet! Elsa keksii. - Haetaan äkkiä luistimet!

- Eivät sinun luistimesi sovi norsuille, Eetu sanoo.

- Onneksi eivät, Elsa huokaa. - En minä norsuista piittaa. Minä tahdon mennä luistelemaan! Täällä mäessä on liikaa ihmisiä. Minä en jaksakaan enää jonottaa.

- Me voidaan luistella huomenna, Eetu sanoo.

- Mutta kentällä on tänään laskiaisrieha! Elsa muistaa.

- Mikä se on?

- Höh! Etkö lue lehtiä? Elsa huutaa. - Hanurimusiikkia ja lumiveistoksia ja poniratsastusta!

- Sinä et voi ajella ponilla, Eetu huomauttaa.